

Sygn. akt **IV Ka 247/23**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Mirosław Kędzierski

Protokolant stażysta Damian Biesiekierski

przy udziale P. K. - prokuratora Prokuratury Rejonowej B.-P. w B.

po rozpoznaniu dnia 11 kwietnia 2023 r.

sprawy **M. B.** s. T. i B. ur. (...) w B.

oskarżonego z art.157§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 8 listopada 2022 r. sygn. akt IV K 794/19

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- wymierza oskarżonemu opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych za II instancję i obciąża go wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym w kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 247/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 08.11.2022 r., sygn. IV K 794/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p><i>Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wyrokowi zarzucił:</i></p> <p>1) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 410 K.p.k., polegającą na pominięciu przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za w pełni wiarygodne przez Sąd Rejonowy zeznań oskarżyciela posiłkowego R. M. (1) oraz pisma pokrzywdzonego z dnia 29 stycznia 2019 r., odnoszących się do negatywnych skutków zdrowotnych popełnionego na jego szkodę przestępstwa, jak również cierpień fizycznych i psychicznych jakich doznał w związku z przedmiotowym zdarzeniem, a mianowicie:</p> <p>a) długości trwania niezbędnej rehabilitacji, którą pokrzywdzony określił w toku postępowania na okres ponad 6 miesięcy, co przekładało się na odbycie kilkudziesięciu zabiegów fizjoterapeutycznych w tym okresie;</p> <p>b) kosztów zabiegów rehabilitacyjnych i wydatków związanych z dojazdem na wizyty;</p> <p>a) konieczności poddania się przez oskarżyciela posiłkowego wielu badaniom i konsultacjom lekarskim; (nie wliczając w pobytu w szpitalu bezpośrednio po zaistniałym, zdarzeniu)</p> <p>b) kilkutygodniowego zmagania się z bólem po przebytej operacji rekonstrukcji kości twarzy pokrzywdzonego, będącym</p>	# zasadny
2.		# częściowo zasadne
3.		# niezasadne

następstwem regeneracji tkanek organizmu po ww. zabiegu;

c) odczuwania przez pokrzywdzonego w trakcie pracy, tj. każdorazowo podczas grania na perkusji w ramach zespołu (...) silnego bólu twarzy, utrudniającego mu znacząco do dziś wykonywanie swoich obowiązków zawodowych w należyty sposób;

d) odczuwania przez pokrzywdzonego od czasu zaistnienia zdarzenia regularnego bólu głowy w okolicach oczodołu, znacząco wpływającego na jego codzienny komfort życia;

e) ryzyka zmagania się przez pokrzywdzonego do końca życia z bólem głowy, które jest realne z uwagi na wszczepione R. M. (1) podczas operacji rekonstrukcji twarzy tytanowe płytki;

f) pogorszenia wzroku pokrzywdzonego wskutek przedmiotowego zdarzenia, co przejawia się w zaburzeniu ostrości widzenia, będącego wynikiem dekompensacji soczewki oka;

g) czasu trwania psychoterapii, tj. przez okres jednego roku, związanej z uczęszczaniem przez pokrzywdzonego na wizyty do psychologa;

h) braku możliwości wykonywania pracy przez pokrzywdzonego w okresie pierwszego miesiąca po zaistniałym.,zdarzeniu z uwagi na stan jego zdrowia;

i) przerwania wskutek ówczesnego stanu zdrowia pokrzywdzonego trasy koncertowej zespołu (...), którego jest perkusistą i odwołania przez zespół zaplanowanego wcześniej koncertu charytatywnego

dla (...) mającego się odbyć w dniu 13 stycznia 2019 r.;

j) konieczności odwołania wskutek ówczesnego stanu zdrowia pokrzywdzonego zaplanowanego wcześniej wspólnego wyjazdu z własnymi dziećmi podczas ferii zimowych,

— co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych, polegającym na błędnym przyjęciu, że orzeczenie kwoty 50 000,00 zł tytułem nawiązki stanowiłoby nadmiernie wygórowaną kwotę, podczas gdy w sytuacji objęcia polem widzenia ww. okoliczności, które Sąd I instancji pominął, to właśnie kwota w wysokości co najmniej 50 000,00 zł jawi się jako uwzględniająca w należyty sposób cierpienia fizyczne i psychiczne pokrzywdzonego, jakich doznał wskutek popełnienia przestępstwa na jego szkodę,

- a w konsekwencji rażąca niewspółmiernością orzeczonego środka karnego o charakterze kompensacyjnym w wysokości 20 000,00 zł na rzecz oskarżyciela posiłkowego;

2) naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 57a § 1 K.k. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy popełniony przez oskarżonego czyn ewidentnie spełnia przesłanki z art. 115 § 21 K.k. i należy uznać go za występki o charakterze chuligańskim, a co za tym idzie zachodzi konieczność zastosowania przy ustalaniu wymiaru i wysokości kary art. 57a § 1 K.k.;

3) naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 115 § 21 K.k. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy zebrany w niniejszej sprawie materiał

	<p>dowodowy w pełni uzasadnia uznanie popełnionego czynu przez oskarżonego jako występku o charakterze chuligańskim, co wyklucza zasadność zawieszenia wykonania orzeczonej przez Sąd I instancji kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego, gdyż nie zachodzi w sprawie szczególnie uzasadniony wypadek w myśl przepisu art. 69 § 4 K.k.</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Kilka uwag wstępnych przed odniesieniem się do poszczególnych zarzutów apelacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ponieważ wniosek o uzasadnienie wyroku złożył wyłącznie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, Sąd Okręgowy odniesie się tylko do złożonej przez niego apelacji, - skrajnie niekonsekwentny jest oskarżyciel posiłkowy reprezentowany przez swojego pełnomocnika w toku postępowania; można wręcz mówić o swoistej nielojalności procesowej, skoro składał wnioski i oświadczenia procesowe odmienne od zawartych w apelacji: - w piśmie pokrzywdzonego z dnia 29 stycznia 2019 r. (k.84-87) , odnoszącego się do negatywnych skutków zdrowotnych popełnionego na jego szkodę przestępstwa, jak również cierpień fizycznych i psychicznych jakich doznał w jego następstwie, a które przywołuje skarżący dla uzasadnienia żądania 50 tys. zł nawiązki, przywołana tamże argumentacja dotyczyła właśnie kwoty 20.000 zł; dodatkowo		

w piśmie tym wnosił o wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem wykonania kary,

- we wnioskach końcowych pełnomocnik ponownie wnosił o wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie podnosił kwestii chuligańskiego charakteru czynu, po raz pierwszy wniósł o orzeczenie 50.000 zł nawiązki;

- błędnie sformułowane zostały zarzuty apelacyjne, co tym bardziej dziwi, że dotyczy to podmiotu kwalifikowanego; w szczególności, gdy w ocenie skarżącego „zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy w pełni uzasadnia uznanie popełnionego czynu przez oskarżonego jako występku o charakterze chuligańskim” to brak rozstrzygnięcia w tej materii sądu, jest błędnym ustaleniem stanu faktycznego nie zaś naruszeniem prawa materialnego.

Ad.1. Zarzut niezasadny.

Niezasadnie powołuje się **pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego** na naruszenie przez Sąd I instancji art.410 kpk. Zgodnie z tym przepisem podstawę wyroku stanowić może tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Oznacza to, że sąd wydając wyrok nie może opierać się na tym co nie zostało ujawnione na rozprawie, jak również i to, że wyroku nie wolno wydawać na podstawie części ujawnionego materiału dowodowego, a musi on być wynikiem analizy całokształtu ujawnionych okoliczności, a więc i tych, które tezę aktu oskarżenia potwierdzają, jak i tych, które ją podważają.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, przedmiotem rozważań Sądu I instancji były wszystkie dowody przeprowadzone i ujawnione w toku przewodu sądowego, oceniane z taką samą wnikliwością i starannością. Skoro więc Sąd I instancji oparł swe rozstrzygnięcie na analizie całokształtu ujawnionych okoliczności i przeprowadzonych dowodów nie można skutecznie stawiać mu zarzutu naruszenia art.410 kpk.

Osobną natomiast kwestią jest ocena, czy wysokość orzeczonej nawiązki jest adekwatna do realiów sprawy.

W tej materii Sąd odwoławczy nie znalazł powodów do uznania zasadnym zarzutu dotyczącego niewspółmierności orzeczonej nawiązki albowiem:

- nawiązka, z art. 46 § 2 k.k., jest rodzajem "zryczałtowanego naprawienia szkody", w tym przypadku szkody niemajątkowej czyli krzywdy; pełni zatem funkcję zadośćuczynienia i powinna być traktowana jako część zadośćuczynienia;

- orzeczenie nawiązki będzie możliwe wtedy, gdy z uwagi na zgromadzony materiał dowodowy w procesie karnym, sąd będzie miał nadmierne trudności z właściwym zastosowaniem normy prawa cywilnego" (wyrok SA w Szczecinie z 30.04.2021 r., I ACa 216/21, LEX nr 3216587);

- sam pokrzywdzony składając właśnie wniosek o orzeczenie nawiązki, jawi się zatem jako ten, który dostrzega ową trudność z ustaleniem wysokości nawet części

szkody lub krzywdy w niniejszej sprawie;

- co oczywiste zatem gdy z ustaleniem wysokości nawet części szkody lub krzywdy będzie się wiązała znaczna trudność, otwiera się droga do orzeczenia nawiązki z art. 46 § 2 kk; sytuacja taka będzie dotyczyć przede wszystkim krzywdy ale i szkody w przypadku np. przestępstw przeciwko zdrowiu, gdy ustalono zakres obrażeń pokrzywdzonego, lecz ustalenie wysokości szkody majątkowej, jakiej doznał on w wyniku tych obrażeń (np. kosztów leczenia czy rehabilitacji, niemożności zarobkowania), nawet w części wiązałoby się ze znacznym opóźnieniem rozstrzygnięcia sprawy;

- w literaturze zasadnie wskazuje się, że "nie można zobowiązać sądu karnego do prowadzenia postępowania dowodowego poza zakresem aktu oskarżenia w celu ustalenia pełnego zakresu szkody lub krzywdy ponad to, co można ustalić w postępowaniu rozpoznawczym związanym z wniesioną skargą" (vide D. Szeleszczuk (w:) F. Ciepły, A. Grześkowiak (red.), M. Gałązka, R. G. Hałas, S. Hypś, D. Szeleszczuk, K. Wiak (red.), Kodeks..., teza 11 do art. 46); mając na uwadze powyższe, należy przyjąć, że pojęcie szkody wyrządzonej przestępstwem, o której mowa w art. 46 k.k., ograniczone jest wyłącznie do następstw naruszenia dobra prawnego objętego znamionami danego typu czynu zabronionego.

Chowając w pamięci powyższe uwagi, zdaniem Sądu odwoławczego:

- wysokość orzeczonej nawiązki jest adekwatna do krzywdy wyrządzonej pokrzywdzonemu, biorąc pod uwagę rodzaj i rozmiar szkody jakiej doznał pokrzywdzony, cierpienia, bólu, wielotygodniowego leczenia oraz skutków pobicia. Nie należy zapominać i o tym, że czyn oskarżonego spowodował naruszenie czynności ciała na okres ponad 7 dni, nie znaleziono podstaw dla surowszego zakwalifikowania jego czynu; mając na uwadze powyższe okoliczności oraz polskie realia finansowe zasądzona nawiązka nie jest kwotą symboliczną, stanowi realną dla pokrzywdzonego wartość materialną;

- niezasadne było więc oczekiwanie przez skarżącego podwyższenia kwoty zasądzonej z tytułu nawiązki, która jest tylko substytutem obowiązku zadośćuczynienia; nawiązka ma rekompensować krzywdę jaką doznał pokrzywdzony i cierpienie fizyczne i to w sprawie stało się faktem.

Finalnie zatem: szkoda niematerialna jest trudna do oszacowania, nie ma podstaw do prowadzenia postępowania dowodowego wyłącznie dla ustalenia kwestii cywilnoprawnych w postępowaniu karnym; gdy orzeczenie obowiązku z art. 46 § 1 k.k. jest znacznie utrudnione, sąd może orzec zamiast tego obowiązku nawiązkę z § 2.; z kolei orzeczenie nawiązki w wysokości, która nie pokrywa w całości wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem, otwiera drogę do dochodzenia części niezaspokojonej w procesie cywilnym (§ 3).

Ad.2-3. Zarzuty niezasadne.

Nie ma podstaw dla uznania, iż „popelniony przez oskarżonego czyn ewidentnie spełnia przesłanki z art. 115 § 21 K.k. i należy uznać go za występki o charakterze chuligańskim”.

W realiach niniejszej sprawy, o ile do pobicia R. M. doszło w miejscu publicznym, bez powodu, to jednakże nie zostało zrealizowane znamię "publiczności". Bez popełnienia przestępstwa publicznie, a z takim działaniem będziemy mieli do czynienia wówczas, gdy ze względu na miejsce działania, bądź ze względu na okoliczności i sposób działania sprawcy jego zachowanie się jest lub może być dostępne (dostrzegalne) dla nieokreślonej liczby osób, przy czym sprawca mając świadomość tej możliwości co najmniej na to się godzi (zob. uchwałę 7 sędziów SN z dnia 20 września 1973 r., VI KZP 26/73, OSNKW 1973 r. Nr 11 poz. 132), nie może być w ogóle mowy o występkach o charakterze chuligańskim, o czym przekonuje definicja tego występków zawarta w art. 115 § 21 k.k.. (...) nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, , a podlega konkretnej ocenie w odniesieniu do realiów sprawy. Nie pozwalało to dostrzec przedmiotowego zdarzenia, przez nieograniczoną ilość osób. Już zdawał się mieć to w polu widzenia prokurator, skoro nie zdecydował się zarzucić oskarżonemu przedmiotowego czynu jako popełnionego w warunkach art. 57a § 1 k.k. Tymczasem zdarzenie miało miejsce na ulicy w B., zimą, w środku nocy, po godz. 4.00; zważywszy na jej położenie, porę nocną i porę roku nie sposób też uznać, aby w tym

czasie było to miejsce szczególnie uczęszczane.

Jak się wydaje także oskarżyciel miał wątpliwości w tej mierze skoro w toku postępowania nie podnosił tego aspektu zdarzenia a uczynił to dopiero na etapie postępowania odwoławczego.

Sąd odwoławczy nie podziela argumentacji skarżącego, jakoby Sąd I instancji niezasadnie warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego. Wymierzona oskarżonemu kara choć łagodna, to odpowiednia do stopnia winy i społecznej szkodliwości jego czynu, uwzględnia te wszystkie elementy, jakie są istotne dla jej wymiaru. Nie sposób uznać wymierzonej oskarżonemu kary roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres 3 lat , za rażąco niewspółmiernie łagodną , a tylko wymierzenie takiej kary uzasadniałoby ingerencję sądu odwoławczego. Oskarżony nie był dotąd osobą karaną a zdarzenie miało charakter jednostkowy, odosobniony w jego dotychczasowym życiu.

Wniosek

1) O zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej wymiaru kary, poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w odpowiedniej wysokości na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadne

<p>2) O zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej wysokości orzeczonego środka karnego, poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty 50 000,00 zł tytułem nawiązki na podstawie art. 46 § 2 K.k.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Argumentacja jak wyżej. Wobec ustaleń i argumentacji Sądu Rejonowego skarżący nie przedstawił przekonującej argumentacji pozwalającej na zmianę zaskarżonego wyroku w postulowanym zakresie; nie ma żadnych podstaw do negowania rozstrzygnięcia Sądu I instancji w jakimkolwiek zakresie; niezasadne było oczekiwanie przez skarżącego podwyższenia kwoty zasądzonej z tytułu nawiązki, która jest tylko substytutem obowiązku zadośćuczynienia; nie ma podstaw dla uznania, iż popełniony przez oskarżonego czyn należy uznać go za występki o charakterze chuligańskim; zdarzenie miało miejsce w B. na ulicy, zimą, w środku nocy, po godz. 4.00, nie sposób uznać, aby w tym czasie było to miejsce szczególnie uczęszczane; nie ma też jakichkolwiek podstaw dla ingerencji sądu odwoławczego w orzeczenie o karze wymierzonej oskarżonemu.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	

Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Orzeczenie o winie i karze	
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Argumentacja jak powyżej.; apelacja niezasadna i wyłącznie polemiczna; wysokość orzeczonej nawiązki jest adekwatna do krzywdy wyrządzonej pokrzywdzonemu, biorąc pod uwagę rodzaj i rozmiar szkód, cierpienia, bólu, wielotygodniowego leczenia oraz skutków pobicia; w polskich realiach finansowych zasądzona kwota nawiązki nie jest symboliczną, może stanowić dla pokrzywdzonego realną wartość materialną; z kolei orzeczenie nawiązki w wysokości, która nie pokrywa w całości wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem, otwiera drogę do dochodzenia części niezaspokojonej w procesie cywilnym.</p> <p>Nie ma podstaw dla uznania, iż popełniony przez oskarżonego czyn należy uznać go za występki o charakterze chuligańskim; zważywszy na miejsce zdarzenia, porę nocną i porę roku nie sposób uznać, aby w tym czasie było to miejsce szczególnie uczęszczane; nie ma podstaw dla ingerencji sądu odwoławczego w orzeczenie o karze wymierzonej oskarżonemu.</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiężle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art.636§1 k.p.k. Skoro to oskarżony spowodował postępowanie odwoławcze, to wobec nieuwzględnienia środka odwoławczego jego obrońcy, to on ponosi jego koszty. Opłatę wymierzono w oparciu o przepisy art. 2 ust. 1 pkt.3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r.o opłatach w sprawach karnych.

7. **PODPIS**